

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Tertio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

pro rebus temporalibus, sed pro Euangelio, & veritate fidei, quam diabolus nunquam ferre potuit, omnia ita molens, ut principes populi veritatem fidei oppugnent & persequantur, quibus difficile repugnari potest. De quo est in psalmo lxxxii. Eripite pauperem, & egenum de manu peccatoris liberate. Quamvis ergo haec persecutio rara sit facta & desueverit, in culpa tamen sunt spiritualium praelati, Euangelium non excitantes, sed permittentes subverti. Et ita profligauerunt eam causam, propter quam eiusmodi persecutio & testimonium excitari deberet, docentes nos vicissim traditiones & constitutiones suas, & quicquid ipsis liber. Ideo & statim quiescit desidens quando Euangelio profligato etiam Christi fidem profligauit. Ita omnia ex votis diaboli succedunt. Si autem Euangelium esset denuo resuscitandum, & audiendum, haud dubie totus orbis terrarum commoueretur, concitans maiorem partem Regum, Principum, Episcoporum, Doctorum, Sacrorum siue Spiritualium, & quicquid est magni, contra hoc repugnans, sicut semper factum est, quoties verbum dei in lucem prodijt. Non enim potest ferre mundus quod a deo venit. Quod probatum est in CHRISTO, qui maximum, charissimum, & optimum illud fuit quod deus habet, & tamen tantum abfuit ut eum mundus acciperet, ut etiam atrocius persequeretur, quam omnia alia quae unquam a deo venerunt. Itaque sicut illius tempore, ita semper pauci sunt qui faueant diuinae veritati, in discrimen conijcientes corpus & vitam, opes & famam, & quicquid possident. Sicut CHRISTVS promissit. Eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. Item Tunc scandalizabuntur multi. Imo si hanc veritatem persequerentur agricolae, pastores, stabularij, & sordidi homines, quis non videret vellet eam fateri & testari? Sed persequentibus eam Pontifice, Episcopis, vna cum Principibus & Regibus, omnes fugiunt omnes tacent, omnes adulantur, ne sua bona, suum honorem, suum fauorem, suam denique vitam perdant.

TERTIO.

¶ Quamobrem autem hoc faciunt? Ideo nempe, quod nihil fidei habent in deum, nihil boni sibi de deo persuadentes. Nam ubicumque haec fiducia & fides erga deum est, illic est animosum, minax, & impaudum cor, quod veritati subscribit & adstat, siue capitis, siue pallij sit periculum, siue contra Pontificem, siue contra reges sit. Sicut videmus a sanctis martyribus factum. Nam eiusmodi cor contentum propitio & clementi deo, contemnit honorem, fauorem gratiam, & opes omnium mortalium, permissens & abiit & venire quicquid nolit durare & manere. Sicut legitur in psalmo, xliij. Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus,

K ij

Principes de
bent paroci
nium Euân:
gelio.

timentes autem dominum glorificat. Hoc est, tyrannos & potentes, qui
veritatem persequuntur, & deum contemnunt, non timet eos non respic
cit, contemnit eos, rursum, qui persecutiones patiuntur propter veritas
tem, & deum magis timent q̄ homines, eos sectatur, ab illis stat, illis
patrocinaur, honorate eos, displiceat cuiuscq; velit. Sicut de Mose
ad Hebreos. ii. legitur patrocinaur fratribus suis, nihil veritum potēs
tem regem Aegypti. Ecce in hoc præcepto iterum breuiter vides,
oportere fidem esse magistrum huius operis, quod sine ipso nemo aus
deat operari. Adeo omnia opera in fide sunt sita: Quemadmodum
hactenus saepe dictum est. Itaq; extra fidem omnia opera sunt mor
tua, vtuncq; bona apparent, videantur, fulgeant & appellentur. Nam
sicut opus huius præcepti nemo facit, nisi firmus & stabilis, & interius
sic in diuinæ gratiæ fiducia, sic nullum opus reliquorum facit præcep
torum; sine hac fide. Ita, vt ex hoc præcepto facile vnusquisq; possit
specimē & pondus capere, Christianus nescit, & an in CHRISTVM
vere credat, & sic bona ne opera faciat, an vero minime. Nunc
videmus, quomodo deus omnipotens nobis dominum nostrum
IHESVM CHRISTVM non solum posuerit, in quem eius
modi fiducia credamus, sed etiam quem pro eiusmodi fiduciæ exem
plo haberemus, illiusmodi bona opera in eo nobis proponens, vt in
eum credamus, eum sequamur, in eo eternum maneamus. Vt dixit
Ioannis. 17. Ego sum via, veritas & vita: via, qua eum sequamur:
veritas, vt in eum credamus: vita, vt in eo perpetuo viuamus. Ex
quibus omnibus manifestum est, omnia reliqua opera non præcepta
periculosa esse, & facilia cognita. Vt sunt templa extruere, ornare,
peregrinationes ad diuos, & quicquid in Pontificijs Decretis multipli
citer scriptum, mundum seducit, grauat, & perdit, inquietas conscien
tias facit, fidem silentio inuoluit & infirmauit. Postquam igitur
homini in præceptis dei, etiam omnibus alijs relictis in omnibus suis
viribus, satis est negociorum, ita vt nunquam omnia bona opera ipsi
præcepta facere possit, quare querit alia, quæ ipsi necq; necessaria, necq;
præcepta sunt, relictis necessarijs & præceptis? Vltima autem
duo præcepta, prohibentia malas cupiditates siue concupiscentias cor
poris, voluptates & amorem temporalium rerum, sunt in seipsis cla
ra & proximo innoxia. Ad hæc durant vsq; ad sepulchrum. Ma
ner enim in nobis pugna contra eas vsq; ad mortem. Ideo hæc duo
præcepta a sancto Paulo sunt in vnum contracta, ad Romanos. 7.
& ad vnum scopum posita, quem assequi non possumus, sed tantum
eo destinamus & cogitamus, vsq; ad mortem. Nemo enim vnquam
tam sanctus quispiam fuit, qui non malas concupiscentias in se sentia

set, præsertim si causa & occasio coram adesset. Nam peccatum originale nobis naturaliter est innatum, se permittens obrui, non tamen penitus euelli, nisi per mortem corporalem, propter peccatum originale etiam vtilem & optabilem. Quod deus nos adiuuet. Amen.

VVITTEMBERGAE, APVD IOHAN/
NEM GR VNENBERGIUM,
ANNO DOMINI,
M, D, XXI,